

Sandhedens, Skønhedens og Sundhedens Tjener fylder 70

Jo mere, jeg har lært den mere end almindelig afholdte og ansete Horsensborger, Fabrikant Chr. Holmboe at kende, jo mere synes jeg, at han der saa Dagens Lys i April Maaned for 70 Aar siden, nøjagtigere sagt den 25. April — gennem sin ungdommelige Ildhu, gennem sin trofaste Kærlighed til Mennesker og gennem sin energiske Personligheds Udfoldelse, der har haft Bud til vide Kredse, staar som en menneskelig Opfyldelse af Bjørnsøns kendte Digt: Jeg vælger mig April; hin Maaned, hvori det ny faar Fæste — for Fred er ej det bedste, men at man noget vil; hin Maaned, der stormer og fejer, ejer Evner, fordi den Kræfter vælter.

Netop det Foraar er Chr. Holmboe, selv om hans Livsaar nu nærmer sig Efteraaret. I Chr. Holmboe er lykkelig forenet en Række gode menneskelige Egenskaber: trofast Venskab, ærlig Usnobbethed, smittende Begejstring og Tro paa det gode i Mennesker — trods alt.

Sin store og landskendte Forretning, som Chr. Holmboe har ført videre efter Faderen og nu støttet af 3. Generation i Slægten, har han ledet mønsterværdigt, og Personalet i den store Forretning har Gang paa Gang lært at sætte Pris paa og værdsætte den Livsbredde, der ogsaa er over Chefen Chr. Holmboe. Chr. Holmboe har benyttet sin cand. pharm.-Uddannelse i rigt Maal, hvilket bl. a. har sat sig Frugter i forskellige Opfindelser, der førte til en forbedret Fabrikation af Emulsioner, som han udnyttede sammen med afdøde Godsejer Schou, »Palsgaard«.

Gennem Aarene har Chr. Holmboe beklædt en lang Række Tillidshverv, han har siddet i Haandværkerforeningens Bestyrelse og i Turistforeningens Bestyrelse, ligesom han indenfor Ledelsen af Horsens forenede Sportsklubber, hvor han var med til at skabe Idrætsparken, og af Rotary Klubben samt af Musikforeningen har udført et stort og paaskønnelsesværdigt Arbejde. Foruden faglige Tillidshverv og Æresposter sidder Chr. Holmboe ogsaa som Medlem af Tilsynsraadet for Spare- og Laanekassen for Horsens By og Om

»De fem Vilde«: Borgmester Juliussen, Forvalter Vilh. Jørgensen, Fabrikant Chr. Holmboe, Fængselsforvalter Otto Møller og Forretningsfører Carl Christoffersen.

egn, ligesom han i de sidste Aar har udført et særdeles stort Arbejde som Formand for Horsensafdelingen af Foreningen »Norden«.

Indenfor de mange Gøremaal, hvor Chr. Holmboe har haft sit Virke, har han Gang paa Gang vist, at han evner at se stort — baade paa Ting og Mennesker. Han dømmes begge Dele paa en Maade, vi ikke er vant til. Og ofte har Holmboes Storsyn faaet baade Sagen og Mennesket til at vokse. Chr. Holmboe har levet sit Liv paa Ideen om at tjene Sandhed, Sundhed og Skønhed, og kan der mon siges nogen større og smukkere Ros om et Menneske end netop dette: at han har haft og udtrykt en Ide i sit Liv og elsket den højere end sig selv?

For kun faa Aar siden søgte Chr. Holmboe daglig at faa andre til hver Dag at begynde Arbejdet med at hylde og virkeliggøre den samme Ide. Det var, da han gennem 10 Aar fik et lille Hold af kendte Horsensianere, nemlig Borgmester J. Chr. Juliussen, Forretningsfører Carl Christoffersen, Forvalter Vilh. Jørgensen og nu afd. Fængselsforvalter Otto Møller, til at begynde Dagen med en to Timer lang Motionstur i det skønne Horsensland, Disse Ture, som næsten fik Landsry, takket være Holmboes uforlignelige Humør og smittende Naturglæde, betød meget mere end blot dette, at de gæve Borgere fik Benene og Lungerne rørt straks paa Morgenstunden, Det betød en aarelang Mindekæde, som lyser usvækket, selv om »de vilde fra Horsens« nu ikke mere lader deres friske Morgensang lyde om Kap med Skovens Fuglesang.

Chr. Holmboe har altid været lykkelig for at færdes mellem Mennesker, ivrig som han er for at ildne, vække og lede. Han aabner Armene vidt og ligemeget om det er høj eller lav, blot han føler, at her er et Menneske, der søger mod de samme Idealer, som han har valgt og levet sit Liv paa. Og den, som blot een Gang har mærket Varmen i hans Menneskevæsen, vil takke ham som en Velgører. Chr. Holmboes Liv har været — og vil være det lige til hans gode Hjerte standser sine Slag — som et Pust af det evige Foraar i Livet. Evigt fordi der altid bliver noget til — det gælder blot om at kunne se det. Det har Chr. Holmboe formaaet. Og det har han lært andre. Mange andre. Der bliver koldere og mere mørkt i Horsens den Dag, Chr. Holmboe ikke er mere.

Og paa 70 Aarsdagen, Tirsdag den 25. April, vil vor Nabo mod Vest modtage mange Beviser paa den Varme, som han har skænket andre i saa rigt Maal. For netop denne Varme, der baade rummer Glæde og Tak over Livet, er uadskillelig med hele hans Væsen. Engang har jeg i et Selskab set en Borddekoration: En Isblok med en indefrosset Rose. Efterhaanden som Varmen steg i Stuen, smeltede Isen og til sidst kom Øjeblikket, da Rosen var fri. Chr. Holmboe har altid evnet, og ikke mindst i en ond Tid, som den øjeblikkelige, at kunne smelte Forskellenes, Tidens og Aarenes Is, saa Ungdommens Rose, Hjertevarmens Blomst, 'foldede sine Blade ud i Aabenhed og Skønhed. Og ikke mindst herfor bør han takkes...

C. C. Th. J.